

آلودگی لای ماهیان تالاب انزلی به انگل آسیمفیلودورا تینکا

Asymphylodora tincae (Modeer, 1790)

جواد دقیق روحی^(۱) - بابا مخیر^(۲)

Javad_Daghigh@hotmail.com

۱ - بخش بیوتکنولوژی، مرکز تحقیقات شیلات استان گیلان، بندر انزلی صندوق پستی: ۶۶

۲ - گروه بهداشت و بیماریهای آبزیان، دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۶۴۵۳

تاریخ دریافت: تیر ۱۳۸۰ تاریخ پذیرش: بهمن ۱۳۸۰

لغات کلیدی: *Asymphylodora tincae*, تالاب انزلی، ایران

لای ماهی با نام علمی (*Tinca tinca* (Linnaeus, 1958) یکی از ماهیان بومی تالاب انزلی است. طی یکسال (از خرداد ۱۳۷۵ تا اردیبهشت ۱۳۷۶) نمونه برداری ماهانه از این ماهی بصورت تصادفی از مناطق مختلف تالاب صورت گرفت. در مجموع ۶۴ ماهی مورد بررسی انگل‌شناسی قرار گرفتند که از میان آنها ۱۲ نمونه ماهی به انگل کرمی از رده ترماتودا آلوده بودند. پس از زیست‌سنگی‌های لازم و استفاده از کلیدهای شناسایی معتبر گونه این انگل *Asymphylodora tincae* (Modeer, 1790) تشخیص داده شد (جدول ۱).

این انگل از گروه ترماتودهای دیژن، متعلق به راسته *Fasciolata* و از خانواده Monorchidae می‌باشد و جزء انگلهای اختصاصی لای ماهی است که در داخل لوله گوارش (روده) استقرار می‌یابد. این انگلهای ترماتودهای کوچک و ظرفی هستند که طول بدن آنها ۰/۳۸ تا ۰/۹ میلیمتر و عرض آنها ۰/۱۸ تا ۰/۴۵ میلیمتر می‌باشد. قسمت رأسی این کرم در جلو بسیار

متحرک بوده و تقریباً بصورت گردن درآمده است (شکل ۱). قسمت خلفی بدن بنحو قابل ملاحظه‌ای باریک شده است. کوتیکول توسط پولکهای مثلثی پوشیده شده و به سمت انتهای خلفی بدن، این پولکها کوچکتر و پراکنده‌تر می‌گردند اما بکلی از بین نمی‌روند. بادکش دهانی از بادکش شکمی کوچکتر می‌باشد (شکل ۲). مراحل اولیه رشد این انگل به شکل سرکاریوم در کبد شکمپایان شامل: *Limnaca* و *Planorbis Bythynia* صورت می‌گیرد و ماهی ضمن تغذیه از این نرمتنان به این انگل آلوده می‌شود (Markevich, 1963).

در برخی از موارد آلودگی به این انگل به قدری شدید است که محتویات روده ماهی قهقهه‌ای بنظر می‌رسد که دلیل آن رنگ خاکستری متمایل به قهقهه‌ای تخمها ای این انگل می‌باشد که از طریق دیواره بدن آن قابل روئیت است. این انگل به دفعات از مناطق مختلف گزارش شده است. از لای ماہیان دریاچه نیوسیدلسی در اتریش (Kritscher, 1983) و همچنین دریاچه‌ای در نزدیکی آمستردام هلند گزارش شده است (Zietse et al., 1979). در حوزه دریای سیاه از کشور اوکراین (Rhine, Markevich, 1963)، در حوزه دریاچه آرال و دریاچه خزر مشاهده شده است (Dogell et al., 1961). بعلاوه همچنین از حوزه دریاچه آرال و دریاچه خزر مشاهده شده است (Glenn & Hoffman, 1967). پیش از این مطالعات، جامعی در مورد انگل‌شناسی این این انگل از کشورهای دیگری که لای ماہی به آنجا معرفی شده نظیر آمریکای شمالی نیز گزارش شده است (Glenn & Hoffman, 1967). این نخستین گزارش از حضور *Asymphylodora tincae* (Modeer, 1790) در لای ماہیان ایران می‌باشد. حداقل تعداد انگل جدا شده از هر ماہی یک عدد و حداقل آلدگی ۳۳۱ عدد کرم در یک ماہی بوده و میانگین آلدگی حدود ۱۲ عدد کرم در هر ماہی بوده است. طول لای ماہیان بررسی شده از ۸/۱ تا ۲۶/۵ سانتیمتر متغیر بوده و بیشترین آلدگی در دامنه طولی ۲۱/۴ تا ۲۸/۴ سانتیمتر مشاهده شده است (جدول ۲).

در مجموع ۱۸/۷۵ درصد از لای ماہیان تالاب انزلی که در طول یکسال بررسی شدند به این

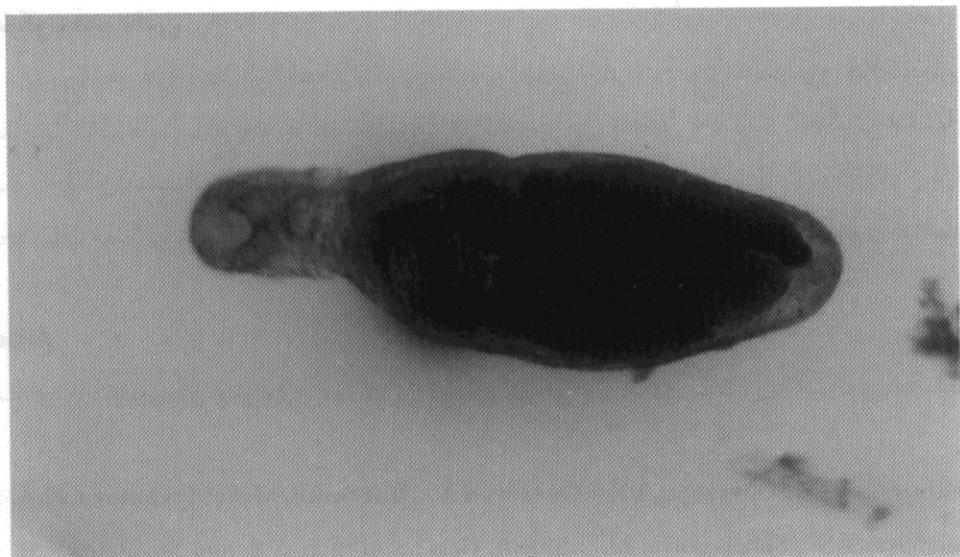
انگل آلوده بودند. مطالعه مشابهی که در هلند در دریاچه‌ای نزدیک آمستردام صورت گرفت نشان داد که میزان آلودگی لای ماهیان در این دریاچه به میزان قابل توجهی بیشتر بود و حدوداً ۵۷ درصد از کل ماهیان به این انگل آلوده بودند. همچنین در این بررسی اغلب ترماتودها از نیمه دوم روده ماهی جدا شدند که این موضوع در مورد ترماتودهای جدا شده از لای ماهیان تالاب انزلی نیز تقریباً صادق است (Zietse *et al.*, 1979). اگرچه در مطالعات سایر محققین هیچ اشاره‌ای به دامنه طولی ماهیان مبتلا، نشده است، ولی در مورد لای ماهیان تالاب انزلی جدول ۲ نشان می‌دهد که در دامنه طولی ۷/۶ تا ۱۴/۴ سانتیمتر آلودگی به این انگل وجود ندارد ولی تدریجاً با افزایش طول و سن ماهیان، میزان آلودگی به این انگل بطور منظم افزایش می‌یابد. بنحوی که بیشترین درصد و شدت آلودگی در دامنه طولی ۲۱/۴ تا ۲۸/۴ سانتیمتری مشاهده می‌شود. احتمالاً دلیل این مسئله در ارتباط با رژیم غذائی این ماهی در رده‌های مختلف سنی می‌باشد. بررسی محتويات معده ماهیان نشان می‌دهد که آنها در سنین پائین تا حدود زیادی از زئوپلانکتونهای نظیر Cladocera و Copepoda تغذیه می‌کنند و احتمالاً به همین دلیل در دامنه‌های سنی پائینتر آلودگی به این انگل وجود ندارد و یا کم می‌باشد. اما با اختصاصی‌تر شدن تغذیه در سنین بالاتر و تغذیه بیشتر از موجودات کفزی و نرم‌تنان آلوده به انگل، ماهیان بزرگتر بیشتر از ماهیان کوچکتر در معرض آلودگی قرار می‌گیرند (جدول ۲). بنابراین لازم بنظر می‌رسد که گونه‌های نرم‌تنان ناقل این انگل در تالاب انزلی شناسائی شوند و چرخه زندگی انگل در تالاب بررسی شود. بدیهی است که باید مطالعات بیشتری روی این انگل و اثرات آن بر محیط اطراف و میزبان یا میزبانهای آن صورت پذیرد و با توجه به فراوانی آن، بیماری‌زایی آن نیز مورد بررسی قرار گیرد.

جدول ۱: مشخصات زیست‌سنگی گونه آسیمفلودورا تینکا *A. tincae* در لای ماهی تالاب انزلی
سال ۱۳۷۵-۷۶

میانگین طول بدن (میلیمتر)	میانگین عرض بدن (میلیمتر)	میانگین قطر بادکش دهانی (میلیمتر)	مشخصات نمونه	انگل در لای ماهی تالاب انزلی	نوصیفات
۰/۸۱	۰/۳۲	۰/۱۸	۰/۱۴	۰/۱۴	و Bykhovskaya
۰/۲۸_۰/۹۰	۰/۱۸_۰/۴۰	۰/۰۸_۰/۱۸	۰/۷_۰/۱۴	و Pavlovskaya,	
۱۹۶۴					

جدول ۲ : درصد آلودگی لای ماهیان تالاب انزلی به قرماتود آسیمفلودورا تینکا *A. tincae* بر حسب طول
کل ماهیان سال ۱۳۷۵-۷۶

دامنه طولی ماهیان (سانتیمتر)	دامنه وزنی ماهیان (گرم)	تعداد کل ماهیان	تعداد ماهیان	آلوده	درصد آلودگی
۷/۶_۱۴/۰	۷/۰_۴۵/۸	۸	۰	۰	۰
۱۴/۰_۲۱/۴	۴۷/۹_۱۴۴/۴	۳۰	۴	۱۲/۳	۱۲/۳
۲۱/۴_۲۸/۴	۱۲۵/۰_۲۴۵/۰	۲۶	۸	۳۰/۸	۳۰/۸
کل ماهیان		۶۴	۱۲	۱۲/۷	۱۲/۷

شکل ۱: انگل آسیمفیلودورا تینکا جدا شده از لای ماهیان تالاب انزلی با نمای جانبی (بزرگنمایی $20\times$)

شکل ۲: عکس از بادکش شکمی انگل آسیمفیلودورا تینکا جدا شده از لای ماهیان تالاب انزلی با نمای جانبی (بزرگنمایی $50\times$)

تشکر و قدردانی

بدينوسیله لازم است از زحمات بیدریغ جناب آقای دکتر محمود معصومیان قائم مقام و معاونت محترم مؤسسه تحقیقات شیلات که در کلیه مراحل تحقیق خصوصاً شناسائی انگلهاى تک یاخته‌ای صمیمانه همکاری نمودند تشکر و قدردانی نمائیم و همچنین از کلیه همکاران مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان که بنحوی در انجام پروژه همکاری داشتند، سپاسگزاری نمائیم.

منابع

ستاری، م.؛ شفیعی، ش. و فرامرزی، ن.، ۱۳۷۲. بررسی آلودگی‌های انگلی ماهیان تالاب انزلی، دانشگاه گیلان؟

Bykhovskaya-Pavlovskaya, I.E. ; Gussev, A.V. ; Dubinina, M.N. ; Izyumova, N.A. ; Smirnova, T.S. ; Sokolovskaya, I.L. ; Shtein, G.A. ; Shulman, S.S. and Spshstein, V.M. , 1964. Key to parasites of freshwater fish of U.S.S.R., Trans, Birron. A and cole Z.S., Monson, S., 917 P.

Dogell, V.A. ; Petroshevski, G.K. ; Polyansky, U.I. , 1961. Parasitology of fishes. Trans., Kabata. Z. Edinburgh & London. pp.182, 185 and 215.

Glenn, L. and Hoffman, G.L. , 1967. Parasites of north American freshwater fishes. University of California Press, Gerkeley & Losangeles. pp.362 and 323.

Kritscher, E. , 1983. The Fishes of Neusiedler lake and their parasites trematoda digenea. ANN. NATURHIST. Mus., 3. zool. pp.117-131.

Markevich, A.P. , 1963. Parasites of freshwater fish of the Ukrainian U.S.S.R. Trans. by Rafael N., Oldbourn Press, London, England. 388 P.

Zietse, M.A. ; Broek, E-Van-den, Erwteman-Ooms, E.E.A. , 1979. Studies on the life-cycle of *Asymphylodora tincae* (Modeer, 1790) in a small lake near Amsterdam. Part 2: The relation between *Asymphylodora tincae* and its definitive host, *Tinca tinca*. J. of Helminthology, 1981, Vol. 55, No. 4, pp.239-246.